

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare cu privire la jurisprudența curții Nr. 99

Iulie 2007

---

## ***Jorgić c. Germaniei - 74613/01***

Hotărârea din 12.7.2007 [Secția V]

### **Articolul 7**

#### **Articolul 7-1**

#### **Nullum crimen sine lege**

Contestare de către reclamant a interpretării excesiv de largi a crimei de genocid reținută de instanțele de judecată: *neviolare*

### **Articolul 6**

#### **Procedură penală**

#### **Articolul 6-1**

#### **Tribunal stabilit prin lege**

Contestarea din partea unui reclamant acuzat de genocid și alte crime în Bosnia de competența instanțelor germane chemate a se pronunța cu privire la acuzațiile împotriva lui: *neviolare*

*Fapte:* În decembrie 1995, reclamantul, bănuیت de implicare în genocidul din regiunea Doboj între lunile mai și septembrie 1992, a fost arestat în Germania, în timp ce se întorcea în Bosnia. El a fost acuzat de a fi creat un grup paramilitar care a maltratată și ucis sătenii musulmani și de a fi executat personal, sătenii. A fost în cele din urmă condamnat, printre altele, pentru genocid și alte crime și condamnat la închisoare pe viață. În cererea sa adresată Curții, a pretins mai ales că instanțele germane au considerat în mod greșit că ar avea competența de a-l judeca și că interpretarea lor a crimei de genocid nu avea niciun temei în dreptul internațional sau dreptul german. La primul punct, instanța de judecată a fondului s-a declarat competentă să judece cauza, deși infracțiunile se produsese în Bosnia, prin conexiunea făcută cu misiunile legitime umanitare și militare efectuate de Germania în această țară și că reclamantul locuise în Germania timp de peste 20 de ani și că aici și fusese arestat. Instanța de judecată a fondului nu a considerat că dreptul internațional public i-ar fi interzis acuzarea acestuia, mai ales că Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (TPIY), declarase că nu dorea să preia urmărirea penală. Decizia instanței de judecată a fost confirmată în apel, în temeiul principiului jurisdicției universale. În ceea ce privește definiția crimei de genocid, instanța de judecată a considerat că termenul de "distrugere a unui grup", utilizat în Codul penal german acoperea distrugerea unui

grup ca unitate socială distinctă și nu era deci nevoie de distrugere biologică sau fizică. Aceasta a concluzionat că reclamantul a acționat cu intenția de a distruge un grup de musulmani din nordul Bosniei.

Curtea Constituțională a refuzat să ia în considerare recursul constituțional depus de reclamant, având în vedere că nu a existat nicio încălcare a principiului neretroactivității legii penale, deoarece interpretarea dispoziției relevante a fost previzibilă și în conformitate cu cea utilizată în dreptul internațional public.

*În drept:* Articolul 5 § 1) și articolul 6 § 1 - interpretarea dată Convenției de către instanțele germane referitor la genocid și faptul că acestea s-au declarat competente să se pronunțe cu privire la acuzațiile de genocid privind reclamantul sunt în mare parte confirmate prin dispozițiile de drept și jurisprudența multor altor state părți ale Convenției, precum și prin statutul și jurisprudența numeroase state părți ale Convenției, precum și prin statutul și jurisprudența TPIY. În plus, articolul 9 § 1 din Statutul TPIY confirmă opinia instanțelor germane potrivit căreia instanțele TPIY și naționale au competență concomitentă, fără nicio restricție față de instanțele interne ale unor țări. Instanțele germane nu au făcut deci nicio interpretare arbitrară a dispozițiilor aplicabile sau a normelor de drept internațional public. Astfel, ele aveau motive temeinice de a-și asuma competența pentru acuzațiile de genocid împotriva reclamantului. Rezultă că reclamantul a fost judecat de către un "tribunal instituit prin lege" (Articolul 6 § 1) și că a fost deținut în mod legal, după condamnarea sa "de către un tribunal competent" (articolul 5 § 1).

*Concluzie:* neviolare (unanimitate).

Articolul 7 - În timp ce multe autorități au favorizat o interpretare restrânsă a crimei de genocid, altele, precum instanțele germane, i-au conferit deja un sens mai larg. Reclamantul putea, în mod rezonabil, cu asistența unui avocat, să se fi așteptat a fi condamnat pentru genocid, pentru faptele comise. În această privință, Curtea ia în considerare gravitatea și durata actelor pentru care reclamantul a fost condamnat. Interpretarea crimei de genocid, adoptată de către instanțele judecătorești naționale putea fi apreciată în mod rezonabil ca fiind în conformitate cu esența crimelor și ca fiind previzibilă, pentru reclamant, la momentul faptelor. Aceste cerințe fiind îndeplinite, aparținea instanțelor germane să decidă interpretarea dată genocidului pe care au vrut să o adopte.

*Concluzie:* neviolare (unanimitate).

---

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului  
Redactat de Grefă, acest rezumat nu obligă Curtea.  
Click aici pentru a accesa [Notele de informare privind jurisprudența](#)

**© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe

([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).